

Arrest

nr. 324 501 van 1 april 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan en bent u Pashtoun van etnie. U bent geboren op 01 januari 1996 in het dorp Zakhel, district Rodat, provincie Nangarhar. U bent moslim van soennitische strekking. Toen u vier of vijf jaar oud was verhuisde u met uw ouders, drie broers en drie zussen naar de wijk Chehil Metra in de vierde zone van de stad Jalalabad, provincie Nangarhar. U bracht uw tijd thuis door en u ging niet naar school of de madrassa. Drie of vier dagen na de machtsovername verhuisde u met uw moeder, broers en zussen naar Arzan Qemat, de twaalfde wijk van Kabul.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Uw vader was werkzaam voor de voormalige Afghaanse Inlichtingendienst en verzamelde inlichtingen over de locatie van de taliban. Uw broer S. (...) werd onderweg naar school en telefonisch bedreigd door de

taliban wegens de job van uw vader. In het jaar 1390 van de Afghaanse kalender kwam uw vader om het leven bij een bomaanslag voor uw huis. Uw broer S. (...) raakte hierbij gewond aan zijn been.

Eén of anderhalve maand voor de aanslag kreeg uw vader een brief van de taliban met het verzoek te stoppen met zijn job. De taliban zijn toen ook voor het eerst bij u thuis langs geweest om naar uw vader te vragen. Twee weken later kwamen ze nog eens langs. Vijf dagen na het overlijden van uw vader zijn de taliban nogmaals bij u thuis langs geweest. Ze stelden uw vader gedood te hebben en nu was het jullie beurt, waarna ze de deur beschoten. Uw broer diende een klacht in bij de overheid, waarna uw huis een tijdje werd bewaakt en de taliban niet meer langskwamen.

Na de aanslag was u bang om naar buiten te gaan en bleef u altijd thuis. U stopte met school en u raakte depressief.

Na het overlijden van uw vader begon uw oudste broer S. (...) bij de voormalige Afghaanse nationale politie (ANP). Hij werkte voor de speciale eenheid als inlichtingenmanager op verschillende locaties in Kabul, Logar, Nangarhar, Laghman en Herat. Zijn laatste werkpost was op de basis van Gambiri Dak in Nangarhar.

Uw broer F. (...) begon tussen de zes en acht jaar na S. (...) ook bij de ANP. Hij was achtereenvolgens werkzaam in Zabul, Nangarhar en Zabul. Hij begon als politieagent bij een checkpoint en was net Zabiti geworden voor de machtsovername. Zijn laatste werkpost was in Zabul. Hij was op verlof toen de machtsovername plaatsvond.

Na de machtsovername raakte u verder depressief en gestrest. Wegens hun jobs bij de voormalige Afghaanse overheid werd het voor uw broers gevaarlijk om in Afghanistan te blijven. Toen uw broer S. (...) twee maanden na de machtsovername besloot Afghanistan te verlaten, besloot u met hem mee te gaan. Jullie reisden samen tot de grens van Turkije en Bulgarije. Hier kon uw broer doorreizen, maar raakte u gewond. U verbleef zes of zeven maanden in het ziekenhuis in Istanboel. Daarna probeerde u gedurende zeven of acht maanden om de grens naar Servië over te steken. Vervolgens reisde u via Oostenrijk, Italië, Zwitserland en Frankrijk naar België. U kwam hier aan op 13 november 2022

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 14 november 2022. U deed zich voor als minderjarige en gaf als geboortedatum 30 november 2005 op.

Uw broers F. (...) en J. (...) vertrokken na jullie naar Iran. F. (...) werd in september 2023 teruggestuurd naar Afghanistan, sindsdien is hij vermist.

Sinds uw vertrek komen de taliban meerdere keren per maand lang bij uw familie in Kabul om naar u en uw broers te vragen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban wegens de werkzaamheden van uw vader en uw broers.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van uw Engelstalige taskara, het overlijdensboekje van uw vader voor uw moeder (origineel) en de bankkaart van uw vader (origineel). Van uw broer S. (...) legde u de volgende documenten voor: vier bankkaarten (origineel), twee politiebades (origineel), de taskara (origineel), 14 werkdocumenten (kopie), 27 werkdocumenten (origineel) en 45 werkfoto's (kopie). Van uw broer F. (...) legde u de volgende documenten voor: de taskara (kopie, alleen de voorkant), de politiebade en New Kabulbankkaart (beide origineel), een certificaat (origineel), het aanmeldingsformulier (origineel), twee werkfoto's (kopie) en drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling (origineel). Op 20 december 2023 stuurde u een kopie van uw medische documenten naar het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-Generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 november 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonst dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat ZAKHILWAL Khalid op datum van 22.11.2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 28.5 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is.” Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Uw fraude bij de asielinstanties gaat dusdanig ver dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming 30 november 2005 als geboortedatum heeft aangegeven. Gevraagd waarom u destijds deze geboortedatum heeft opgegeven stelde u uw leeftijd toen niet te kennen (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 20 december 2023 [CGVS2], p. 4). Dat u hierbij uw leeftijd echter dusdanig laag inschat dat dit een verschil van ruim 11 jaar te weeg bracht, is onvoorstelbaar en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u klaarblijkelijk foutieve verklaringen af over uw leeftijd, mogelijks zodat uw leeftijd strookt met uw asielrelaas en de door u voorgelegde documenten. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer u geboren bent, gaf u aan geboren te zijn op 9 september 2003 (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27 oktober 2023 [CGVS1], p. 4). Nogmaals gevraagd naar uw geboortedatum tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS, herhaalde u deze geboortedatum (CGVS2, p. 3). U beide keren geconfronteerd met de zeer verschillende geboortedatum vastgesteld na het leeftijdsonderzoek, verklaarde u beide keren niet akkoord te gaan met de resultaten maar dat u niet op de hoogte was van de beroepstermijn (CGVS1, p. 4; CGVS2, p. 5). Gezien het recht om in beroep te gaan nadrukkelijk vermeld staat op de beslissing van de dienst Voogdij, wordt u na het verstrijken van de beroepstermijn geacht in te stemmen met de uitkomst van het onderzoek. U heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad kennis te nemen van het recht op beroep, dat u hiervan niet op de hoogte was, is dan ook geen afdoende verklaring en toont louter een gebrek van interesse in uw procedure.

Voorts stelde u bij uw eerste onderhoud dat u pas later uw moeder naar uw verjaardag heeft gevraagd en uw taskara te hebben gekregen (CVS1, p. 4). U baseerde uw verjaardag op 9 september 2003 dan ook op uw taskara (zie document 1 groene map). Een taskara is een Afghaanse document met persoonsgegevens zoals de naam en achternaam, naam van de vader en grootvader en leeftijd op moment van afgifte. Wat deze taskara betreft moet echter geconcludeerd worden dat de leeftijd op de taskara niet kan kloppen. Gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek bent u namelijk geboren in 1996 en niet in 2003, zoals vermeld op uw taskara. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u enkel een Engelse vertaling van uw taskara bezit, volgens u omdat uw schoonbroer uw taskara heeft laten vertalen zodat u geregistreerd kon worden bij het ministerie (CGVS1, p. 16). Voorts verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud uw originele taskara verloren te zijn op de grens van Iran naar Turkije (CGVS1, p. 15), terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde uw taskara verloren te zijn op de grens van Turkije naar Bulgarije (CGVS2, p. 25). Dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over het verlies van uw taskara, is zeer opmerkelijk. Gelet op uw opmerkelijke verklaringen over uw taskara en de manifest frauduleuze leeftijd, kan aan uw taskara geen enkele bewijswaarde worden ontleend. Tevens blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Gedurende de persoonlijke onderhouds hield u vast aan de leeftijd op uw taskara en legde u nogmaals foutieve verklaringen af over uw leeftijd. U een eerste keer gevraagd hoe oud u was toen u Afghanistan verliet, stelde u ongeveer 17 jaar te zijn geweest (CGVS2, p. 7). Dit strookt echter niet met uw verklaringen in

Zakhiil gewoonnd te hebben tot u vier of vijf jaar oud was, waarna uw familie naar Jalalabad verhuisde (CGVS1, p. 4; CGVS2, p. 4). Vervolgens stelde u 19 of 20 jaar in Jalalabad gewoonnd te hebben (CGVS2, p. 4). U geconfronteerd met het feit dat u dan 23 of 25 jaar oud was toen u Afghanistan verliet, terwijl u stelde op 17-jarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, was uw uitleg dat u “ongeveer” gezegd heeft en dat u heel klein was (CGVS2, p. 26). Dit verschil van zes tot acht jaar met de door u gestelde leeftijd is echter zeer groot. Ook bij het geven van een inschatting zou u hier logischerwijs niet zo ver naast kunnen zitten. Dit is dan ook geen afdoende verklaringen voor dit grote verschil in uw leeftijd. Nogmaals gevraagd hoe oud u dan was op moment van vertrek, antwoordde u dat u vorig jaar 18 was, dit jaar 19 wordt, dus u 17 jaar was toen u vertrok (CGVS2, p. 26). Ondanks dat u de kans werd gegeven uw werkelijke leeftijd bij vertrek te geven, hield u vast aan uw eerdere foutieve verklaringen, zodat deze overeenkwamen met uw taskara. Dit toont eens te meer uw moedwillige leeftijdsfraude bij de asielinstanties en onderschrijft uw frauduleuze taskara, wat ernstig afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat wegens volgende redenen aan uw beweringen de zoon te zijn van een voormalig medewerker van het Nationaal Veiligheidsdirectoraat (Engels: National Directorate of Security, NDS) en twee broers te hebben die werkten voor de voormalige Afghaanse Nationale Veiligheidsdiensten (Engels: Afghan National Security Forces, ANSF) geen enkel geloof kan worden gehecht.

Ter ondersteuning van uw familieband met de door u beweerde vader en broers, legde u enkel uw taskara voor. Uw achternaam en de naam van uw vader identificeren u als de broer en zoon van de personen van wie u alle documenten voorlegde. Echter, gelet op bovenstaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat uw taskara een manifest frauduleuze leeftijd bevat. Daar u een klaarblijkelijk gemanipuleerd document heeft voorgelegd, kan aan dit document geen enkele bewijswaarde worden ontleend en kan deze uw familieband niet ondersteunen. Tevens ondermijnt het gebruik van dit frauduleuze document uw geloofwaardigheid omtrent uw familieband en het beroepsleven van uw beweerde vader en broers.

In dit licht moet zeer kritisch gekeken worden naar uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde vader en broers en de betreffende documenten.

Betreffende uw beweerde vader heeft u met uw opmerkelijke en tegenstrijdige verklaringen en met uw gebrek aan kennis over zijn vroegere werkzaamheden, uw familieband met de man van wie u documenten voorlegde niet aannemelijk gemaakt. Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u bij uw initiële registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) toen u uw verzoek om internationale bescherming indiende – en u zich voordeed als minderjarige - de job van uw vader bij de NDS niet heeft opgegeven als een reden voor uw asielaanvraag (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d. 14 november 2022, p. 4, “Motief voor immigratie naar België”). U gevraagd waarom u hier niet van begin af aan over verteld heeft, stelde u dat u niet de mogelijkheid had om over de job van uw vader te praten omdat u het kort moest houden (CGVS2, p. 26). Het is echter zeer opmerkelijk dat u dit essentiële element in het later door u voorgehouden asielrelaas niet gelijk heeft vermeld. Dat u het kort moest houden bij dit eerste gesprek is dan ook geen afdoende verklaring voor het achterwege laten van deze informatie, gezien u nadrukkelijk gevraagd werd naar de reden(en) voor uw immigratie naar België. Het niet aanbrengen van de nodige feiten en relevante informatie voor uw verzoek om internationale bescherming doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en ondermijnt uw verklaringen over de job van uw beweerde vader en eerste.

Tevens kan uw gebrek aan kennis over de werkzaamheden van uw beweerde vader uw familieband niet onderschrijven. U gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, stelde u niets te weten omdat u te jong was (CGVS1, p. 11), wat gezien bovenstaande vaststellingen over uw leeftijdsfraude uiteraard absoluut geen dienstig argument is. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, stelde u dat hij werkte voor de NDS in

Jalalabad, maar dat u verder niets weet over zijn job (CGVS2, p. 9). Dat u spontaan niets kon vertellen over de job van uw vader, is zeer opmerkelijk. Ook wist u niet wanneer uw vader begon bij de NDS, hoe hij daar binnen is gekomen en of hij een opleiding heeft gevolgd (CGVS1, p. 11; CGVS2, p. 9-10). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw beweerde vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van uw vader. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Dat u een aantal essentiële kennisvragen niet kon beantwoorden alsook een aantal gegevens niet op een doorleefde wijze kon toelichten en situeren, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen een vader te hebben die bij de NDS werkte.

Over de taken van uw vader verklaarde u enkel dat uw vader "ontdekkingen" moest doen (CGVS2, p. 10) om de locaties van de taliban te vinden, waarna de overheid operaties op die plekken kon doen (CGVS1, p. 11-12; CGVS2, p. 10). U gevraagd hoe uw vader deze ontdekkingen deed, antwoorde u dat uw vader daar niets over vertelde omdat medewerkers van de inlichtingendienst nooit over hun job vertellen (CGVS2, p. 10). Daarentegen verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud de informatie over uw vaders taken van uw broer gehoord te hebben (CGVS1, p. 12). Hieruit valt op te maken dat uw broer wel degelijk bekend was met de werkzaamheden van uw vader. Daarenboven stelde u zelf dat al uw verwanten weet hadden van uw vaders job (CGVS1, p. 12). Dat u vervolgens tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde uw broer niet gevraagd te hebben naar de job van uw vader omdat u daar niet aan had gedacht, is zeer opmerkelijk omdat uw broer u voor het eerste persoonlijk onderhoud wel degelijk over uw vaders werkzaamheden verteld zou hebben. Voorts stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat niemand behalve uw moeder wist van de job van uw vader (CGVS2, p. 10), dit is zeer tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Ook over het verlof van uw vader kon u geen eenduidige verklaringen afleggen. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader elke vijf of zes maanden naar huis kwam (CGVS1, p. 12), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde dat uw vader om de maand of twee of drie maanden thuis kwam (CGVS2, p. 10). Om de maand of elke zes maanden is echter een zeer groot verschil. Dat u hier geen eenduidige verklaringen over kan afleggen is zeer opmerkelijk. Samengenomen zijn uw verklaringen over uw vaders tewerkstelling bij de NDS zeer opmerkelijk, tegenstrijdig en summier. Uw verklaringen maken het dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk een vader had die werkzaam was bij de NDS.

Ter staving van uw vaders tewerkstelling heeft u het overlijdensboekje van uw vader voor uw moeder en de bankkaart van uw vader voorgelegd. Omtrent het overlijden van uw vader verklaarde u dat hij is overleden in het jaar 1390 van de Afghaanse kalender (komt overeen met 21 maart 2011 tot en met 19 maart 2012 Gregoriaanse kalender) toen een bom voor de deur van uw huis ontplofte (CGVS2, p. 11). Uw vader vertrok die dag naar zijn werk en uw broer S. (...) ging met hem mee. Bij de explosie kwam uw vader direct om en uw broer raakte gewond aan zijn bovenbeen (CGVS2, p. 11-12). Het overlijdensboekje van uw vader dat voor uw moeder werd opgemaakt, zodat zij het loon van uw vader kon ontvangen op de bankkaart van uw vader, toont enkel aan dat de man van de vrouw in het boekje overleden is. Het boekje is echter zeer slecht leesbaar, waardoor het enkel kan bevestigen dat de man in het jaar 1390 van de Afghaanse kalender is overleden, maar het kan het de plaats van overlijden niet onderschrijven. Ook de doodsoorzaak is moeilijk leesbaar, maar dit is vermoedelijk een explosie op de luchthaven (CGVS2, p. 13). Dit is zeer tegenstrijdig met uw verklaring dat uw vader voor uw huis bij een bomaanslag is overleden. Gezien documenten slechts bewijswaarde hebben indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is, kunnen het overlijdensboekje en de bankkaart niet onderschrijven dat de man van wie de voorgelegde documenten zijn daadwerkelijk uw vader is, noch dat hij werkzaam was voor de NDS.

Gelet op bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat aan uw verklaringen een vader te hebben gehad die werkzaam was bij de NDS, geen geloof kan worden gehecht.

Vervolgens kan wegens uw summieri kennis en oppervlakkige verklaringen geen geloof worden gehecht aan uw beweringen twee broers te hebben die werkten voor de ANSF.

Betreffende uw beweerde oudste broer S. (...), verklaarde u dat hij eerst werkzaam was bij de politie en vervolgens bij de speciale eenheden (CGVS2, p. 13). U verklaarde dat S. (...) bij de politie ging na de dood van uw vader, omdat iemand zijn job over moest nemen, maar omdat hij niet slaagde voor een job bij de inlichtingendienst kreeg hij een job bij de politie (CGVS1, p. 12). U gevraagd wanneer uw broer begon bij de politie, verklaarde u dat dit na de jaren 90 toen uw vader overleed was (CGVS1, p. 12). Dat uw beweerde broer zich pas aangemeld zou hebben bij de voormalige Afghaanse Nationale Politie (ANP), komt echter niet overeen met de door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer. Hieruit blijkt namelijk dat uw beweerde broer, Mohammad S. (...), al op 18 Aqrab 1389 Afghaanse kalender (cf. 09 november 2010 Gregoriaanse kalender) werd aangesteld in de provincie Zabul (zie het voorgelegde document 7 J). Dit geeft aan dat uw beweerde broer al vóór het overlijden van uw beweerde vader zijn opleiding bij de ANP had afgerond en tewerk was gesteld. Dat uw verklaringen niet overeenkomen met de voorgelegde documenten

doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde broer en ondermijnt de bewijswaarde van de voorgelegde documenten ten zeerste.

De ongeloofwaardigheid van uw bewering de broer te zijn van Mohammad S. (...), die werkzaam was voor de ANSF, blijkt verder uit de volgende bevindingen.

U gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van S. (...), vertelde u dat hij eerst werkte bij de politie in de provincies Zabul, Logar, Kunar en Laghman (CGVS1, p. 12). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw broer, stelde u enkel dat uw oudste broer bij de speciale eenheden werkte en daarvoor bij de politie (CGVS2, p. 13). Deze antwoorden zijn uiterst oppervlakkig en summier. Vervolgens gevraagd naar de laatste werkpost van uw broer, antwoordde u – naast de vraag – dat hij bij de speciale eenheden unit zat en manager van inlichtingen was (CGVS1, p. 12). Nogmaals gevraagd naar de laatste werkpost van uw broer, antwoordde u weer naast de vraag door te stellen dat hij tot de val bij de speciale eenheden werkte (CGVS2, p. 14). U gevraagd waar hij toen werkte, antwoordde u enkel dat dit in Kunar was (CGVS2, p. 14). Toen u gevraagd werd waar in Kunar hij werkte, kwam u met een preciezer antwoord, namelijk Bar Naran (CGVS2, p. 14). Toen u daarentegen later gevraagd werd naar de collega's van uw broer bij zijn laatste eenheid, antwoordde u – weer naast de vraag – dat uw broer bij de speciale eenheden werkte en dat de laatste plaats Gambiri Dak in Nangarhar was (CGVS2, p. 14). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige antwoorden over de laatste werkpost van uw beweerde broer, stelde u dat ze zich constant verplaatsten maar dat zijn laatste plaats Gambiri Dak in Nangarhar was, waarna u er aan toevoegde dat hij soms naar Laghman en soms naar Kunar werd gestuurd (CGVS2, p. 14). Dit verklaart echter niet waarom u slechts zeer moeilijk de laatste werkpost van uw broer kon duiden en u dit later, bij een andere vraag, plots wél wist te vermelden. Dat u daarenboven telkens bleef herhalen dat uw broer bij de speciale eenheden zat, is zeer opmerkelijk. Dit oppervlakkige antwoord geeft blijk van een flagrant gebrek aan kennis over de werkzaamheden van uw broer en zet grote vraagtekens bij uw bewering een broer bij de speciale eenheden te hebben.

Voorts zijn uw gebrekkige kennis over de eenheid, de rang en de taken uw broer zeer opmerkelijk. Toen uw specifiek werd gevraagd bij welke eenheid uw broer werkte, herhaalde u nogmaals de “speciale eenheid” en voegde hier aan toe dat u dacht dat het eenheid 99 was. Dit is echter zeer opmerkelijk gezien de persoon van wie u de documenten voorlegde werkzaam bleek te zijn bij de General Command of Police Special Unit (GCPSU) 999 (zie de voorgelegde documenten 7 B en K). Vervolgens gevraagd naar de rang van uw broer bij zijn laatste werkpost, vertelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dit niet precies te weten, waarna u vertelde over de taken van uw broer als inlichtingen manager. Zo moest hij de locaties van verdachte personen zoeken en deze personen zoeken of de locaties van talibanleden doorzoeken (CGVS1, p. 13). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd naar de rang van u uw broer bij zijn laatste eenheid, stelde u dat u dacht dat uw broer zabit (Pashtou voor officier) was omdat u dat op zijn documenten had zien staan (CGVS2, p. 14). Dat u dit hebt weten af te leiden van de documenten, is opmerkelijk, gezien de rang op de meest recente badge van S. (...) tweede luitenant is (zie document 5.2 groene map). Dat u herhaaldelijk foutieve verklaringen aflegde over informatie beschikbaar in de door u voorgelegde documenten, is bevreemdend. Blijkbaar heeft u deze documenten nooit dusdanig goed bekeken om de beschikbare informatie te kunnen reproduceren. U heeft deze documenten voorgelegd om uw vrees voor vervolging te onderbouwen. Als deze vrees om een reëel risico op vervolging zou gaan voor u, kan er toch verwacht worden dat u zich bekend maakt met de documenten.

Verder wist u nauwelijks iets over de werkzaamheden van uw broer, behalve dat hij net als uw vader inlichtingen en informatie verzamelde over de taliban en er vervolgens troepen op af stuurde (CGVS2, p. 14). Dit is een zeer summiere en oppervlakkige omschrijving van zijn taken. Ook toen u meermaals gevraagd werd naar de collega's van uw broer bij zijn laatste werkpost, kon u hier niets over vertellen (CGVS1, p. 13; CGVS, p. 14). Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis over de job van uw broer was dat uw broer enkel vertelde dat hij voor de speciale eenheden werkte en hij verder niet over zijn job of collega's mocht praten omdat hij anders door zijn eigen personeel vermoord zou kunnen worden (CGVS1, p. 13; CGVS2, p. 14). Deze uitermate voorzichtige houding staat echter haaks op uw verklaringen dat iedereen in uw regio op de hoogte was van de werkzaamheden van uw broer (CGVS2, p. 16). Deze uitleg is dan ook geen afdoende verklaring voor uw uitermate summiere kennis. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u nog steeds contact hebt met uw beweerde broer (CGVS1, p. 8; CGVS2, p. 9). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over de werkzaamheden van uw beweerde broer te informeren en uw broer u hier logischerwijs over in vertrouwen neemt. Uw flagrante gebrek aan kennis en het feit dat u tot op heden geen bijkomende informatie heeft, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen een broer te hebben die werkzaam was bij de ANSF.

De door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer S. (...), te weten de vier bankkaarten, twee politiebadges, de taskara, 41 werkdocumenten en 45 werkfoto's, vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten onderschrijven dat de persoon van wie u de documenten voorlegde daadwerkelijk

werkzaam was bij de ANP en de GCSPU. Daarentegen heeft u met uw verklaringen over deze documenten niet aannemelijk gemaakt dat deze persoon ook daadwerkelijk uw broer is. Zo wist u niet waar de documenten voor dienden noch wanneer en waarom uw broer de documenten kreeg (CGVS1, p. 18; CGVS2, p. 17-18). Voorts is het zeer opmerkelijk dat u uw beweerde broer niet om uitleg heeft gevraagd over de documenten (CGVS2, p. 17). Uw broer zou gezegd hebben dat u het toch niet begrijpt en dan hij het zelf zal vertellen als er meer uitleg nodig is (CGVS2, p. 17). Dat is echter geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid over de documenten. Logischerwijs zou u zich bekend hebben gemaakt met de voorgelegde documenten als uw vrees om een reëel risico op vervolging zou gaan voor u, zodat u het belang van de documenten kan duiden. Wat betreft de werkfoto's van S. (...) wist u van enkele foto's dat deze getrokken zijn in Nangarhar, maar met wie of waarom de foto's werden getrokken kon u niet zeggen (CGVS1, p. 19; CGVS2, p. 18). Ook over de overige foto's kon u niet verklaren wie er nog op staan afgebeeld, waarom de foto's werden getrokken, noch wanneer de foto's werden getrokken (CGVS2, p. 18-19). Gelet op uw summiere kennis en algemene verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Alles te samen heeft u met uw verklaringen en de voorgelegde documenten niet aannemelijk gemaakt dat de persoon van wie u alle documenten heeft voorgelegd, daadwerkelijk uw broer betreft die werkzaam was bij de ANSF.

Voorts kan ook wegens uw summiere kennis en vage verklaringen geen geloof worden gehecht aan uw beweringen de broer te zijn van F. (...), die werkzaam was voor de ANP. U de eerste keer gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw broer F. (...), antwoordde u dat hij voor de overheid werkte en zijn werkplek in Zabul was (CGVS1, p. 13). U voegde daar aan toe dat zijn rang zabit was, maar dat u niet wist wat dat was (CGVS1, p. 13). U een tweede keer gevraagd alles wat u weet over de job van F. (...) te vertellen, vertelde u nogmaals dat hij een zabit bij de politie was, dat hij in Zabul, Nangarhar en vervolgens weer Zabul werkte en hij op verlof thuis was toen de val gebeurde (CGVS2, p. 20). Deze zeer beperkte antwoorden als uw gevraagd wordt alles te vertellen wat u weet over de werkzaamheden van uw broer zetten grote vraagtekens bij uw beweringen een broer bij de ANP te hebben. Ook zijn uw antwoorden over wanneer uw broer begonnen zou zijn bij de ANP zeer vaag. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud eerst dat u zich niet herinnert wanneer uw broer begon met zijn job (CGVS1, p. 13). U vervolgens gevraagd hoe lang na uw broer S. (...) F. (...) begon met zijn job, stelde u dat hij zes, zeven of acht jaar later bij de overheid ging (CGVS1, p. 14). Gezien S. (...) volgens u na het overlijden van uw vader in 2011 begon met zijn job, zou dat betekenen dat F. (...) in 2017, 2018 of 2019 is begonnen. Daarentegen verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat F. (...) zeven of acht jaar geleden begonnen is, maar dat u het niet zeker wist (CGVS2, p. 20). Dit zou betekenen dat F. (...) in 2015 of 2016 gestart is met zijn job bij de ANP. Het verschil tussen 2015 of 2019 is echter zeer groot, dat u dan ook nagenoeg niet in staat bent om het begin van de job van uw broer te duiden is zeer vreemd en ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Tevens waren ook uw verklaringen over de laatste werkpost en de taken van F. (...) zeer vaag. Zo wist u enkel dat de laatste werkplek van uw broer in Zabul was, maar kon u niet duiden waar precies in de provincie uw broer werkzaam was (CGVS1, p. 14; CGVS2, p. 20). Over de taken van uw broer legde u ook zeer oppervlakkige en nietszeggende verklaringen af. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud enkel dat hij dezelfde taken had als de politie in België (CGVS1, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud vertelde u dat F. (...) politieagent was en er checkpoints in Zabul waren waar "ze probeerden mensen te beschermen tegen de taliban" (CGVS2, p. 20). Als u vervolgens gevraagd wordt naar verhalen die uw broer vertelde over zijn job, stelde u dat hij zei dat hij bij de politie werkte en om de beurt de bewaking moesten doen (CGVS2, p. 20). Gevraagd om meer te vertellen, stelde u dat hij conflicten tussen mensen moest oplossen, dingen die gebeurden moest "fixen" en 's avonds of 's nachts om de beurt de bewaking moest doen (CGVS2, p. 20). Dit zijn uiteraard geen verhalen over een job, maar een loutere zeer algemene opsomming van taken. Dat u dit later pas vermeldde en niet direct toen u gevraagd werd naar de taken van uw broer, is zeer opvallend en doet het vermoeden van een verzonnen verklaring rijzen. Als u daadwerkelijk een broer bij de ANP zou hebben, kan er verwacht worden dat u uitgebreid en doorleefd over zijn werkzaamheden kan verklaren. Dat u hier niet toe in staat bent, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen een broer bij de ANP te hebben.

Ook over de opleiding van F. (...) en zijn collega's bij zijn laatste werkpost kon u geen eenduidige verklaringen afleggen. Gevraagd of F. (...) een opleiding moest volgen alvorens hij kon beginnen bij de politie, stelde u dat u dacht dat hij wel een training heeft gevolgd, maar dat hij op school bijna niets heeft geleerd (CGVS2, p. 20). U gevraagd wat voor training dit dan was, antwoordde u slechts dat het "voor de politie" was (CGVS2, p. 20). Over de duur van deze training stelde u dat het zes maanden of drie maanden was, dit is echter een opvallend groot verschil (CGVS2, p. 21). Vervolgens gevraagd of uw broer gedurende die zes maanden bij de training verbleef of naar huis kwam, antwoordde u naast de vraag dat u niet wist of ze een maand later verlof hadden (CGVS2, p. 21). Dat u niet eenduidig kan verklaren over de duur van de

opleiding, noch over het verblijf van uw broer gedurende die tijd is zeer opmerkelijk. Als u daadwerkelijk een broer bij de politie zou hebben, zou u logischerwijs kunnen duiden hoe lang uw broer zijn opleiding volgde en waar hij gedurende die periode verbleef. Dat u hier niet toe in staat blijkt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarnaast kon u ook niets vertellen over de collega's van uw broer bij zijn laatste werkpost. U stelde enkel dat uw broer bij de politie zat en samenwerkte met andere mensen van de overheid (CGVS2, p. 20). Wie deze andere mensen waren wist u niet omdat iedereen een eigen kamer had en zou uw broer nooit over zijn collega's of oversten verteld hebben (CGVS2, p. 20). U gevraagd of u uw broers wel eens naar hun jobs hebt gevraagd, gaf u aan dit niet te doen, want zelfs als u het vroeg zouden zij nooit iets zeggen (CGVS1, p. 14). Gezien het belang van de job van uw beweerde broer in uw asielrelaas, is dit geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis en vage verklaringen. Dat u eens te meer een aantal essentiële kennisvragen niet kon beantwoorden alsook een aantal gegevens niet op een doorleefde wijze kon toelichten en situeren, ondergraaft voorts de geloofwaardigheid van uw verklaringen een broer te hebben die bij de ANP werkzaam was.

De door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer F. (...), te weten de taskara, de politiebade, de New Kabul Bankkaart, een certificaat, het aanmeldingsformulier, twee werkfoto's en drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling, vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten onderschrijven dat de persoon van wie u de documenten voorlegde daadwerkelijk werkzaam was bij de ANP. Daarentegen heeft u met uw verklaringen over deze documenten niet aannemelijk gemaakt dat deze persoon ook daadwerkelijk uw broer is. Zo wist u over de badge en bankkaart van F. (...) enkel dat hij ze kreeg toen hij aan het werk was en kon u over het certificaat en de drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling niets vertellen omdat u ongeschoold bent (CGVS1, p. 16). Dat u de door u voorgelegde documenten niet nader kon toelichten doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wat betreft het aanmeldingsformulier verklaarde u dat hier de foto van uw maternale neef op staat, omdat hij garant stond voor uw broer (CGVS1, p. 16). Op de vraag waarom uw maternale neef garant stond voor uw broer antwoordde u dat uw maternale neef in België woont en hier documenten heeft (CGVS1, p. 16). U vervolgens gevraagd of uw maternale neef al in België verbleef toen F. (...) zich inschreef bij de politie, gaf u aan dit niet te weten en geen contact meer met hem te hebben (CGVS1, p. 17). Dat een maternale neef die in België verblijft garant zou kunnen staan voor iemand die zich in Afghanistan wilde inschrijven bij de politie, is zeer vreemd. Ook over de twee werkfoto's van F. (...) kon u niets vertellen. Zo wist u niet waar of waarom de foto's werden gemaakt (CGVS1, p. 17). Gelet op uw algeheel gebrek aan kennis en vage verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Omwille van bovenstaande redenen moet geconcludeerd worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen een vader te hebben gehad die werkzaam was bij de NDS en twee broers te hebben die werkzaam waren bij de voormalige Afghaanse Nationale Veiligheidsdiensten. Gezien uw beweerde vrees voor de taliban voortvloeit uit de werkzaamheden van uw vader en broers, die het CGVS als ongeloofwaardig beschouwt, kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor de taliban.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u tijdens u eerste persoonlijk onderhoud slechts stelde dat uw broer "problemen en bedreigingen" heeft gehad (CGVS1, p. 18). U bij het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar deze bedreigingen stelde u dat u enkel weet dat er brieven zijn gestuurd, maar dat u geen weet hebt van andere bedreigingen (CGVS2, p. 22). U nogmaals gevraagd naar deze bedreigingen antwoordde u dat uw broer kwaad thuis kwam van school (CGVS2, p. 22). U gevraagd naar de reden hiervoor, stelde u dat hij onderweg brieven had gekregen, werd bedreigd en telefoons kreeg. Verdere informatie over die bedreigingen en telefoons had u echter niet (CGVS2, p. 22). Uw verklaringen over de vervolgingen tegen uw broer wegens de job van uw vader zijn echter oppervlakkig en ongedetailleerd. Dat u daarentegen bij de DVZ sprak van persoonlijke bedreiging van uw broer S. (...) door de taliban waarbij ze hem vroegen waarom hij het regime steunde (zie Vragenlijst CGVS d.d. 5 mei 2023, vraag 5), is zeer tegenstrijdig met uw verklaringen op het CGVS en vertoont meer details. Deze twee verklaringen vallen dan ook niet met elkaar te rijmen en zetten grote vraagtekens bij uw verklaringen omtrent de vervolging van uw beweerde broer.

Wat de overige vervolgingsfeiten betreft is het zeer opvallend dat u noch bij de DVZ noch tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld dat de taliban ook bij u thuis zijn langs geweest, zelfs al voor het overlijden van uw vader (CGVS2, p. 23). Dat de taliban vijf dagen na zijn overlijden nogmaals langs zouden zijn geweest, uw familie met de dood bedreigd zouden hebben en zelfs op uw huis hebben geschoten, heeft u ook pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud vermeld (CGVS2, p. 24). U geconfronteerd met de vaststelling dat u deze feiten nooit eerder vermeld heeft, stelde u het wel verteld te hebben, maar zou de tolk dit niet vertaald hebben (CGVS2, p. 26). Gelet op het neutrale karakter van de tolk en hij er geen enkele baad bij heeft om informatie niet te vertalen, kan deze verklaring de niet eerder vermelde vervolgingsfeiten niet rechtvaardigen. Het niet eerder vermelden van deze gebeurtenissen wijst eerder op een voorgelaten

asielrelaas, waar u gaandeweg aanpassingen en toevoegingen aan heeft gedaan. Dit maakt dan ook dat aan de vervolging van u en uw beweerde familie geen enkel geloof kan worden gehecht.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De kopie van uw Engelstalige taskara, het overlijdensboekje van uw vader voor uw moeder en de bankkaart van uw vader werden reeds besproken. De vier bankkaarten, twee politiebades, de taskara, de 41 werkdocumenten en 45 werkfoto's van uw beweerde broer S. (...) werden reeds besproken. De taskara, de politiebade en New Kabulbankkaart, het certificaat, het aanmeldingsformulier, de twee werkfoto's en de drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling van uw beweerde broer F. (...) werden reeds besproken. Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist

[an Major legislative security related and humanitarian dev](#) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and

mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm\(europa.eu\)](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm(europa.eu))) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen.

De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit

zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De kopie van uw medisch dossier die u op 20 december 2023 naar het CGVS stuurde tonen enkel aan dat u in behandeling bent geweest voor een cyste op uw linkervoet maar zijn niet van dien aard dat zij de door u aangehaalde psychische problemen kunnen onderschrijven (CGVS2, p. 3, 27). Tevens tonen deze documenten het bestaan van een vrees voor vervolging van uw kant niet aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 17 december 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet) aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en de weblinks ervan vermeldt:

EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

publications/2020_08_

EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_EUA
A Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar
op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban van
14 december 2023, beschikbaar op
https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2
februari 2024, beschikbaar op
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op
https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verweerder heeft vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker bekritiseert het motief over zijn leeftijd. Uit het dossier blijkt dat verzoeker op de hoogte werd gesteld van de mogelijkheid om een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State, zoals voorgeschreven door artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Verzoeker heeft nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

De Raad stelt vast dat verzoeker volgende pertinente motieven ongemoeid laat. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motieven, die steun vinden in het dossier:

“Uw fraude bij de asielinstanties gaat dusdanig ver dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming 30 november 2005 als geboortedatum heeft aangegeven. Gevraagd waarom u destijds deze geboortedatum heeft opgegeven stelde u uw leeftijd toen niet te kennen (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 20 december 2023 [CGVS2], p. 4). Dat u hierbij uw leeftijd echter dusdanig laag inschat dat

dit een verschil van ruim 11 jaar te weeg bracht, is onvoorstelbaar en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u klaarblijkelijk foutieve verklaringen af over uw leeftijd, mogelijks zodat uw leeftijd strookt met uw asielrelaas en de door u voorgelegde documenten. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer u geboren bent, gaf u aan geboren te zijn op 9 september 2003 (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27 oktober 2023 [CGVS1], p. 4). Nogmaals gevraagd naar uw geboortedatum tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS, herhaalde u deze geboortedatum (CGVS2, p. 3). U beide keren geconfronteerd met de zeer verschillende geboortedatum vastgesteld na het leeftijdsonderzoek, verklaarde u beide keren niet akkoord te gaan met de resultaten maar dat u niet op de hoogte was van de beroepstermijn (CGVS1, p. 4; CGVS2, p. 5). Gezien het recht om in beroep te gaan nadrukkelijk vermeld staat op de beslissing van de dienst Voogdij, wordt u na het verstrijken van de beroepstermijn geacht in te stemmen met de uitkomst van het onderzoek. U heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad kennis te nemen van het recht op beroep, dat u hiervan niet op de hoogte was, is dan ook geen afdoende verklaring en toont louter een gebrek van interesse in uw procedure.

Voorts stelde u bij uw eerste onderhoud dat u pas later uw moeder naar uw verjaardag heeft gevraagd en uw taskara te hebben gekregen (CVS1, p. 4). U baseerde uw verjaardag op 9 september 2003 dan ook op uw taskara (zie document 1 groene map). Een taskara is een Afghaanse document met persoonsgegevens zoals de naam en achternaam, nam van de vader en grootvader en leeftijd op moment van afgifte. Wat deze taskara betreft moet echter geconcludeerd worden dat de leeftijd op de taskara niet kan kloppen. Gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek bent u namelijk geboren in 1996 en niet in 2003, zoals vermeld op uw taskara. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u enkel een Engelse vertaling van uw taskara bezit, volgens u omdat uw schoonbroer uw taskara heeft laten vertalen zodat u geregistreerd kon worden bij het ministerie (CGVS1, p. 16). Voorts verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud uw originele taskara verloren te zijn op de grens van Iran naar Turkije (CGVS1, p. 15), terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde uw taskara verloren te zijn op de grens van Turkije naar Bulgarije (CGVS2, p. 25). Dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over het verlies van uw taskara, is zeer opmerkelijk. Gelet op uw opmerkelijke verklaringen over uw taskara en de manifest frauduleuze leeftijd, kan aan uw taskara geen enkele bewijswaarde worden ontleend. Tevens blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Gedurende de persoonlijke onderhouds hield u vast aan de leeftijd op uw taskara en legde u nogmaals foutieve verklaringen af over uw leeftijd. U een eerste keer gevraagd hoe oud u was toen u Afghanistan verliet, stelde u ongeveer 17 jaar te zijn geweest (CGVS2, p. 7). Dit strookt echter niet met uw verklaringen in Zakhil gewoond te hebben tot u vier of vijf jaar oud was, waarna uw familie naar Jalalabad verhuisde (CGVS1, p. 4; CGVS2, p. 4). Vervolgens stelde u 19 of 20 jaar in Jalalabad gewoond te hebben (CGVS2, p. 4). U geconfronteerd met het feit dat u dan 23 of 25 jaar oud was toen u Afghanistan verliet, terwijl u stelde op 17-jarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, was uw uitleg dat u "ongeveer" gezegd heeft en dat u heel klein was (CGVS2, p. 26). Dit verschil van zes tot acht jaar met de door u gestelde leeftijd is echter zeer groot. Ook bij het geven van een inschatting zou u hier logischerwijs niet zo ver naast kunnen zitten. Dit is dan ook geen afdoende verklaringen voor dit grote verschil in uw leeftijd. Nogmaals gevraagd hoe oud u dan was op moment van vertrek, antwoordde u dat u vorig jaar 18 was, dit jaar 19 wordt, dus u 17 jaar was toen u vertrok (CGVS2, p. 26). Ondanks dat u de kans werd gegeven uw werkelijke leeftijd bij vertrek te geven, hield u vast aan uw eerdere foutieve verklaringen, zodat deze overeenkwamen met uw taskara. Dit toont eens te meer uw moedwillige leeftijdsfraude bij de asielinstanties en onderschrijft uw frauduleuze taskara, wat ernstig afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid."

Verzoeker betoogt met betrekking tot de beweringen de zoon te zijn van een voormalig medewerker van het Nationaal Veiligheidsdirectoraat "dat het CGVS manifest onvoldoende rekening houdt met alle documenten die verzoeker in casu bijbrengt. Het CGVS stelt met name dat verzoekers geboortedatum zoals deze vermeld staat in verzoekers Afghaans identiteitsbewijs niet overeenstemt met verzoekers leeftijd zoals deze blijkt uit de leeftijdstest. Het CGVS besluit hierbij manifest ten onrechte dat het een "klaarblijkelijk gemanipuleerd document" zou betreffen: het feit dat verzoeker een Afghaans document heeft dat kan aantonen dat de resultaten van de leeftijdstest niet overeenstemmen met de werkelijkheid is juist een tegenargumentatie van de leeftijdstest, en dus niet een bewijs dat verzoekers asielrelaas niet met de werkelijkheid zou overeenstemmen."

Verzoeker kan niet gevolgd worden in de kritiek dat verweerder "manifest onvoldoende rekening houdt met alle documenten die verzoeker in casu bijbrengt." Gelet op voormelde motieven die verzoeker ongemoeid heeft gelaten komt de volgende vaststelling van verweerder niet als onredelijk over. Dit oordeel vindt steun in het dossier en wordt bijgetreden door de Raad: "Vervolgens dient te worden vastgesteld dat wegens

volgende redenen aan uw beweringen de zoon te zijn van een voormalig medewerker van het Nationaal Veiligheidsdirectoraat (Engels: National Directorate of Security, NDS) en twee broers te hebben die werkten voor de voormalige Afghaanse Nationale Veiligheidsdiensten (Engels: Afghan National Security Forces, ANSF) geen enkel geloof kan worden gehecht. Ter ondersteuning van uw familieband met de door u beweerde vader en broers, legde u enkel uw taskara voor. Uw achternaam en de naam van uw vader identificeren u als de broer en zoon van de personen van wie u alle documenten voorlegde. Echter, gelet op bovenstaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat uw taskara een manifest frauduleuze leeftijd bevat. Daar u een klaarblijkelijk gemanipuleerd document heeft voorgelegd, kan aan dit document geen enkele bewijswaarde worden ontleend en kan deze uw familieband niet ondersteunen. Tevens ondermijnt het gebruik van dit frauduleuze document uw geloofwaardigheid omtrent uw familieband en het beroepsleven van uw beweerde vader en broers.”

Verzoeker betoogt met betrekking tot het motief over de werkzaamheden van zijn beweerde vader en broers en de betreffende documenten: *“Uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal. Dit geldt ook wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Deze inconsistentie is niet per se een teken van ongeloofwaardigheid.”*

Dit betoog is geen afdoende verklaring voor de vastgestelde inconsistente verklaringen. Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de werkzaamheden van zijn beweerde vader en broers aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Overigens staat verzoeker eventuele geheugenproblemen niet met een medisch attest. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *“In dit licht moet zeer kritisch gekeken worden naar uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde vader en broers en de betreffende documenten. Betreffende uw beweerde vader heeft u met uw opmerkelijke en tegenstrijdige verklaringen en met uw gebrek aan kennis over zijn vroegere werkzaamheden, uw familieband met de man van wie u documenten voorlegde niet aannemelijk gemaakt. Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u bij uw initiële registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) toen u uw verzoek om internationale bescherming indiende – en u zich voordeed als minderjarige - de job van uw vader bij de NDS niet heeft opgegeven als een reden voor uw asielaanvraag (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d. 14 november 2022, p. 4, “Motief voor immigratie naar België”). U gevraagd waarom u hier niet van begin af aan over verteld heeft, stelde u dat u niet de mogelijkheid had om over de job van uw vader te praten omdat u het kort moest houden (CGVS2, p. 26). Het is echter zeer opmerkelijk dat u dit essentiële element in het later door u voorgehouden asielrelaas niet gelijk heeft vermeld. Dat u het kort moest houden bij dit eerste gesprek is dan ook geen afdoende verklaring voor het achterwege laten van deze informatie, gezien u nadrukkelijk gevraagd werd naar de reden(en) voor uw immigratie naar België. Het niet aanbrengen van de nodige feiten en relevante informatie voor uw verzoek om internationale bescherming doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en ondermijnt uw verklaringen over de job van uw beweerde vader en zoon.”*

Verzoeker betoogt: *“Verzoeker wenst hier te antwoorden, verwijzend naar volgend Richtlijn: UKBA, Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility, February 2012, p. 15: (...). Verzoeker wenst met name te benadrukken dat hij zeer weinig geschoold is, dat de feiten jaren geleden hebben plaatsgevonden en dat hij ook lange tijd onderweg was om naar België te komen. Dit alles heeft dan ook uiteraard een invloed op verzoekers geheugen.”*

Dit betoog is geen afdoende verklaring voor de vastgestelde inconsistente verklaringen. Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de werkzaamheden van zijn beweerde vader aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief:

“Tevens kan uw gebrek aan kennis over de werkzaamheden van uw beweerde vader uw familieband niet onderschrijven. U gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, stelde u niets te weten omdat u te jong was (CGVS1, p. 11), wat gezien bovenstaande vaststellingen over uw leeftijdsfraude uiteraard absoluut geen dienstig argument is. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, stelde u dat hij werkte voor de NDS in Jalalabad, maar dat u verder niets weet over zijn job (CGVS2, p. 9). Dat u spontaan niets kon vertellen over de job van uw vader, is zeer opmerkelijk. Ook wist u niet wanneer uw vader begon bij de NDS, hoe hij daar binnen is gekomen en of hij een opleiding heeft gevolgd (CGVS1, p. 11; CGVS2, p. 9-10). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw beweerde vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van uw vader. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de

basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Dat u een aantal essentiële kennisvragen niet kon beantwoorden alsook een aantal gegevens niet op een doorleefde wijze kon toelichten en situeren, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen een vader te hebben die bij de NDS werkte. Over de taken van uw vader verklaarde u enkel dat uw vader "ontdekkingen" moest doen (CGVS2, p. 10) om de locaties van de taliban te vinden, waarna de overheid operaties op die plekken kon doen (CGVS1, p. 11-12; CGVS2, p. 10). U gevraagd hoe uw vader deze ontdekkingen deed, antwoorde u dat uw vader daar niets over vertelde omdat medewerkers van de inlichtingendienst nooit over hun job vertellen (CGVS2, p. 10). Daarentegen verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud de informatie over uw vaders taken van uw broer gehoord te hebben (CGVS1, p. 12). Hieruit valt op te maken dat uw broer wel degelijk bekend was met de werkzaamheden van uw vader. Daarenboven stelde u zelf dat al uw verwanten weet hadden van uw vaders job (CGVS1, p. 12). Dat u vervolgens tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde uw broer niet gevraagd te hebben naar de job van uw vader omdat u daar niet aan had gedacht, is zeer opmerkelijk omdat uw broer u voor het eerste persoonlijk onderhoud wel degelijk over uw vaders werkzaamheden verteld zou hebben. Voorts stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat niemand behalve uw moeder wist van de job van uw vader (CGVS2, p. 10), dit is zeer tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Ook over het verlof van uw vader kon u geen eenduidige verklaringen afleggen. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader elke vijf of zes maanden naar huis kwam (CGVS1, p. 12), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde dat uw vader om de maand of twee of drie maanden thuis kwam (CGVS2, p. 10). Om de maand of elke zes maanden is echter een zeer groot verschil. Dat u hier geen eenduidige verklaringen over kan afleggen is zeer opmerkelijk. Samengenomen zijn uw verklaringen over uw vaders tewerkstelling bij de NDS zeer opmerkelijk, tegenstrijdig en summier. Uw verklaringen maken het dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk een vader had die werkzaam was bij de NDS."

Met betrekking tot het motief over het overlijden van zijn vader: "Verzoeker is het hier helemaal niet mee eens. Inderdaad dient het benadrukt te worden dat, bij de beoordeling van de geloofwaardigheid moet rekening worden gehouden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent dat ook met het schriftelijke bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen, aangezien dit bewijs een positief effect kan hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Dit leidt tot de conclusie dat de rechtbanken het schriftelijke bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid: zij moeten het schriftelijke bewijsstuk opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid, zodat het schriftelijke bewijsstuk invloed kan hebben op die beoordeling."

Verzoeker laat de vastgestelde tegenstrijdigheid van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief, dat steun vindt in het dossier:

"Ter staving van uw vaders tewerkstelling heeft u het overlijdensboekje van uw vader voor uw moeder en de bankkaart van uw vader voorgelegd. Omtrent het overlijden van uw vader verklaarde u dat hij is overleden in het jaar 1390 van de Afghaanse kalender (komt overeen met 21 maart 2011 tot en met 19 maart 2012 Gregoriaanse kalender) toen een bom voor de deur van uw huis ontplofte (CGVS2, p. 11). Uw vader vertrok die dag naar zijn werk en uw broer S. (...) ging met hem mee. Bij de explosie kwam uw vader direct om en uw broer raakte gewond aan zijn bovenbeen (CGVS2, p. 11-12). Het overlijdensboekje van uw vader dat voor uw moeder werd opgemaakt, zodat zij het loon van uw vader kon ontvangen op de bankkaart van uw vader, toont enkel aan dat de man van de vrouw in het boekje overleden is. Het boekje is echter zeer slecht leesbaar, waardoor het enkel kan bevestigen dat de man in het jaar 1390 van de Afghaanse kalender is overleden, maar het kan het de plaats van overlijden niet onderschrijven. Ook de doodsoorzaak is moeilijk leesbaar, maar dit is vermoedelijk een explosie op de luchthaven (CGVS2, p. 13). Dit is zeer tegenstrijdig met uw verklaring dat uw vader voor uw huis bij een bomaanslag is overleden."

Bovendien sluit de Raad zich aan bij de conclusie van verweerder: "Gezien documenten slechts bewijswaarde hebben indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is, kunnen het overlijdensboekje en de bankkaart niet onderschrijven dat de man van wie de voorgelegde documenten zijn daadwerkelijk uw vader is, noch dat hij werkzaam was voor de NDS."

Verzoeker betoogt met betrekking tot het motief over zijn beweringen twee broers te hebben die werkten voor de ANSF: "Gezien het zeer delicaat werk van zijn broer S. (...), kan van verzoeker dan ook uiteraard niet verwacht worden dat hij tot in detail kan vertellen over zijn broers werk (zoals bijvoorbeeld wie de collega's van S. (...) zijn): als S. (...) dat zou vertellen aan verzoeker, zou S. (...) hiermee dan ook tegelijkertijd zijn collega's in gevaar brengen. Het CGVS houdt hier klaarblijkelijk geen rekening mee."

Met dit betoog gaat verzoeker voorbij aan de vaststellingen van verweerder dat door de summiere kennis en oppervlakkige verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen twee broers te hebben die werkten voor de ANSF. Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de werkzaamheden van zijn broers aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn

procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *“Vervolgens kan wegens uw summiere kennis en oppervlakkige verklaringen geen geloof worden gehecht aan uw beweringen twee broers te hebben die werkten voor de ANSF. Betreffende uw beweerde oudste broer S. (...), verklaarde u dat hij eerst werkzaam was bij de politie en vervolgens bij de speciale eenheden (CGVS2, p. 13). U verklaarde dat S. (...) bij de politie ging na de dood van uw vader, omdat iemand zijn job over moest nemen, maar omdat hij niet slaagde voor een job bij de inlichtingendienst kreeg hij een job bij de politie (CGVS1, p. 12). U gevraagd wanneer uw broer begon bij de politie, verklaarde u dat dit na de jaren 90 toen uw vader overleed was (CGVS1, p. 12). Dat uw beweerde broer zich pas aangemeld zou hebben bij de voormalige Afghaanse Nationale Politie (ANP), komt echter niet overeen met de door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer. Hieruit blijkt namelijk dat uw beweerde broer, Mohammad S. (...), al op 18 Aqrab 1389 Afghaanse kalender (cf. 09 november 2010 Gregoriaanse kalender) werd aangesteld in de provincie Zabul (zie het voorgelegde document 7 J). Dit geeft aan dat uw beweerde broer al vóór het overlijden van uw beweerde vader zijn opleiding bij de ANP had afgerond en tewerk was gesteld. Dat uw verklaringen niet overeenkomen met de voorgelegde documenten doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde broer en ondermijnt de bewijswaarde van de voorgelegde documenten ten zeerste. De ongeloofwaardigheid van uw bewering de broer te zijn van Mohammad S. (...), die werkzaam was voor de ANSF, blijkt verder uit de volgende bevindingen. U gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van S. (...), vertelde u dat hij eerst werkte bij de politie in de provincies Zabul, Logar, Kunar en Laghman (CGVS1, p. 12). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw broer, stelde u enkel dat uw oudste broer bij de speciale eenheden werkte en daarvoor bij de politie (CGVS2, p. 13). Deze antwoorden zijn uiterst oppervlakkig en summier. Vervolgens gevraagd naar de laatste werkpost van uw broer, antwoordde u – naast de vraag – dat hij bij de speciale eenheden unit zat en manager van inlichtingen was (CGVS1, p. 12). Nogmaals gevraagd naar de laatste werkpost van uw broer, antwoordde u weer naast de vraag door te stellen dat hij tot de val bij de speciale eenheden werkte (CGVS2, p. 14). U gevraagd waar hij toen werkte, antwoordde u enkel dat dit in Kunar was (CGVS2, p. 14). Toen u gevraagd werd waar in Kunar hij werkte, kwam u met een preciezer antwoord, namelijk Bar Naran (CGVS2, p. 14). Toen u daarentegen later gevraagd werd naar de collega's van uw broer bij zijn laatste eenheid, antwoordde u – weer naast de vraag – dat uw broer bij de speciale eenheden werkte en dat de laatste plaats Gambiri Dak in Nangarhar was (CGVS2, p. 14). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige antwoorden over de laatste werkpost van uw beweerde broer, stelde u dat ze zich constant verplaatsten maar dat zijn laatste plaats Gambiri Dak in Nangarhar was, waarna u er aan toevoegde dat hij soms naar Laghman en soms naar Kunar werd gestuurd (CGVS2, p. 14). Dit verklaart echter niet waarom u slechts zeer moeilijk de laatste werkpost van uw broer kon duiden en u dit later, bij een andere vraag, plots wél wist te vermelden. Dat u daarenboven telkens bleef herhalen dat uw broer bij de speciale eenheden zat, is zeer opmerkelijk. Dit oppervlakkige antwoord geeft blijk van een flagrant gebrek aan kennis over de werkzaamheden van uw broer en zet grote vraagtekens bij uw bewering een broer bij de speciale eenheden te hebben.”*

Verzoeker betoogt met betrekking tot het motief over de neergelegde documenten van zijn broer: *“Verzoeker wenst te informeren dat hij ook al tijdens zijn gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk heeft gesteld dat zijn broer naar verzoeker al verklaard heeft dat verzoeker het toch niet begrijpt, reden waarom verzoekers broer aan verzoeker geen verdere uitleg heeft verschaft. Dit is geloofwaardig, aangezien verzoeker zeer weinig geschoold is. Het CGVS antwoordt hier feitelijk onvoldoende op in de bestreden beslissing.”*

Met dit betoog gaat verzoeker voorbij aan het besluit van verweerder *“Gelet op zijn summiere kennis en algemene verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen.”* Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de neergelegde documenten van zijn broer aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *“De door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer S. (...), te weten de vier bankkaarten, twee politiebadges, de taskara, 41 werkdocumenten en 45 werkfoto's, vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten onderschrijven dat de persoon van wie u de documenten voorlegde daadwerkelijk werkzaam was bij de ANP en de GCSPU. Daarentegen heeft u met uw verklaringen over deze documenten niet aannemelijk gemaakt dat deze persoon ook daadwerkelijk uw broer is. Zo wist u niet waar de documenten voor dienden noch wanneer en waarom uw broer de documenten kreeg (CGVS1, p. 18; CGVS2, p. 17-18). Voorts is het zeer opmerkelijk dat u uw beweerde broer niet om uitleg heeft gevraagd over de documenten (CGVS2, p. 17). Uw broer zou gezegd hebben dat u het toch niet begrijpt en dan hij het zelf zal vertellen als er meer uitleg nodig is (CGVS2, p. 17). Dat is echter geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid over de documenten. Logischerwijs zou u zich bekend hebben gemaakt met de voorgelegde documenten als uw vrees om een reëel risico op vervolging zou gaan voor u, zodat u het belang van de documenten kan duiden. Wat betreft de werkfoto's van S. (...) wist u van enkele foto's dat deze getrokken zijn in Nangarhar, maar met wie of waarom de foto's werden getrokken kon u niet zeggen (CGVS1, p. 19; CGVS2, p. 18). Ook over de overige foto's kon*

u niet verklaren wie er nog op staan afgebeeld, waarom de foto's werden getrokken, noch wanneer de foto's werden getrokken (CGVS2, p. 18-19). Gelet op uw summiere kennis en algemene verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is."

Met betrekking tot het motief dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen de broer te zijn van F., die werkzaam was voor de ANP betoogt verzoeker: *"Verzoeker wenst hierbij te benadrukken dat hij zeer weinig geschoold is. Het CGVS houdt hier klaarblijkelijk onvoldoende rekening mee."*

Met dit betoog gaat verzoeker voorbij aan de vaststellingen van verweerder dat door de summiere kennis en oppervlakkige verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen de broer te zijn van F. Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de werkzaamheden van zijn broers aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *"Voorts kan ook wegens uw summiere kennis en vage verklaringen geen geloof worden gehecht aan uw beweringen de broer te zijn van F. (...), die werkzaam was voor de ANP. U de eerste keer gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw broer F. (...), antwoordde u dat hij voor de overheid werkte en zijn werkplek in Zabul was (CGVS1, p. 13). U voegde daar aan toe dat zijn rang zabit was, maar dat u niet wist wat dat was (CGVS1, p. 13). U een tweede keer gevraagd alles wat u weet over de job van F. (...) te vertellen, vertelde u nogmaals dat hij een zabit bij de politie was, dat hij in Zabul, Nangarhar en vervolgens weer Zabul werkte en hij op verlof thuis was toen de val gebeurde (CGVS2, p. 20). Deze zeer beperkte antwoorden als uw gevraagd wordt alles te vertellen wat u weet over de werkzaamheden van uw broer zetten grote vraagtekens bij uw beweringen een broer bij de ANP te hebben. Ook zijn uw antwoorden over wanneer uw broer begonnen zou zijn bij de ANP zeer vaag. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud eerst dat u zich niet herinnert wanneer uw broer begon met zijn job (CGVS1, p. 13). U vervolgens gevraagd hoe lang na uw broer S. (...) F. (...) begon met zijn job, stelde u dat hij zes, zeven of acht jaar later bij de overheid ging (CGVS1, p. 14). Gezien S. (...) volgens u na het overlijden van uw vader in 2011 begon met zijn job, zou dat betekenen dat F. (...) in 2017, 2018 of 2019 is begonnen. Daarentegen verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat F. (...) zeven of acht jaar geleden begonnen is, maar dat u het niet zeker wist (CGVS2, p. 20). Dit zou betekenen dat F. (...) in 2015 of 2016 gestart is met zijn job bij de ANP. Het verschil tussen 2015 of 2019 is echter zeer groot, dat u dan ook nagenoeg niet in staat bent om het begin van de job van uw broer te duiden is zeer vreemd en ondermijnt uw geloofwaardigheid."*

Met betrekking tot voorgelegde documenten van zijn beweerde broer F. betoogt verzoeker: *"Ook hier toont het CGVS aan dat het onvoldoende rekening houdt met verzoekers documenten. Verzoeker heeft documenten van zijn vader en broers aan de Belgische asielinstanties overhandigd om aan te tonen dat zijn vader en zijn broers voor de Afghaanse veiligheidsdiensten hebben gewerkt. Het CGVS houdt hier klaarblijkelijk onvoldoende rekening mee wanneer het CGVS stelt dat documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval zou zijn. Ook hier wenst verzoeker uiteraard te benadrukken dat er niet kan verwacht worden dat verzoeker in detail zou kunnen vertellen over het werk van zijn broers die bij de Afghaanse veiligheidsdiensten hebben gewerkt, omdat dit hun leven in gevaar brengt alsook gezien het feit dat verzoeker zeer weinig geschoold is."*

Met dit betoog gaat verzoeker voorbij aan het besluit van verweerder *"Gelet op uw algeheel gebrek aan kennis en vage verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen."* Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de documenten van zijn broer aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *"De door u voorgelegde documenten van uw beweerde broer F. (...), te weten de taskara, de politiebadge, de New Kabul Bankkaart, een certificaat, het aanmeldingsformulier, twee werkfoto's en drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling, vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten onderschrijven dat de persoon van wie u de documenten voorlegde daadwerkelijk werkzaam was bij de ANP. Daarentegen heeft u met uw verklaringen over deze documenten niet aannemelijk gemaakt dat deze persoon ook daadwerkelijk uw broer is. Zo wist u over de badge en bankkaart van F. (...) enkel dat hij ze kreeg toen hij aan het werk was en kon u over het certificaat en de drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling niets vertellen omdat u ongeschoold bent (CGVS1, p. 16). Dat u de door u voorgelegde documenten niet nader kon toelichten doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wat betreft het aanmeldingsformulier verklaarde u dat hier de foto van uw maternale neef op staat, omdat hij garant stond voor uw broer (CGVS1, p. 16). Op de vraag waarom uw maternale neef garant stond voor uw broer antwoordde u dat uw maternale neef in België woont en hier documenten heeft (CGVS1, p. 16). U vervolgens gevraagd of uw maternale neef al in België verbleef toen F. (...) zich inschreef bij de politie, gaf u aan dit niet te weten en geen contact meer met hem te hebben (CGVS1, p. 17). Dat een maternale neef die in België verblijft garant zou kunnen staan*

voor iemand die zich in Afghanistan wilde inschrijven bij de politie, is zeer vreemd. Ook over de twee werkfoto's van F. (...) kon u niets vertellen. Zo wist u niet waar of waarom de foto's werden gemaakt (CGVS1, p. 17). Gelet op uw algeheel gebrek aan kennis en vage verklaringen, kunnen deze documenten en foto's uw familieband niet ondersteunen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is."

Verzoeker betoogt met betrekking tot de bedreiging van zijn broer *"dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. Sommige herinneringen worden sterker, andere zwakker. Verlies en toename van herinneringen is eigen aan hoe het geheugen werkt. Verzoeker verwijst hierbij naar: H.E. Cameron, Refugee Status Determinations and the Limits of Memory, p. 491. Verzoeker wenst te benadrukken dat er van uit gegaan mag worden dat er verschillen bestaan tussen de verschillende interviews van verzoeker bij de verschillende Belgische asielinstanties. Dat is geen teken van ongeloofwaardig zijn, doch het is vooral een teken van oprechtheid, namelijk dat verzoeker telkens probeert om zo waarachtig mogelijk zijn asielrelaas uiteen te zetten, ondanks de verscheidenheid aan geheugeneffecten van verzoeker doorheen de tijd."*

Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen over de bedreigingen van zijn broer aflegde, is volstrekt onaannemelijk. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn procedure internationale bescherming hierover eenduidige en consistente verklaringen aflegt, wat niet het geval is. Hij laat de vaststellingen van verweerder ongemoeid. De Raad sluit zich aan bij het desbetreffende motief: *"Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u tijdens u eerste persoonlijk onderhoud slechts stelde dat uw broer "problemen en bedreigingen" heeft gehad (CGVS1, p. 18). U bij het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar deze bedreigingen stelde u dat u enkel weet dat er brieven zijn gestuurd, maar dat u geen weet hebt van andere bedreigingen (CGVS2, p. 22). U nogmaals gevraagd naar deze bedreigingen antwoordde u dat uw broer kwaad thuis kwam van school (CGVS2, p. 22). U gevraagd naar de reden hiervoor, stelde u dat hij onderweg brieven had gekregen, werd bedreigd en telefoons kreeg. Verdere informatie over die bedreigingen en telefoons had u echter niet (CGVS2, p. 22). Uw verklaringen over de vervolgingen tegen uw broer wegens de job van uw vader zijn echter oppervlakkig en ongedetailleerd. Dat u daarentegen bij de DVZ sprak van persoonlijke bedreiging van uw broer S. (...) door de taliban waarbij ze hem vroegen waarom hij het regime steunde (zie Vragenlijst CGVS d.d. 5 mei 2023, vraag 5), is zeer tegenstrijdig met uw verklaringen op het CGVS en vertoont meer details. Deze twee verklaringen vallen dan ook niet met elkaar te rijmen en zetten grote vraagtekens bij uw verklaringen omtrent de vervolging van uw beweerd broer. Wat de overige vervolgingsfeiten betreft is het zeer opvallend dat u noch bij de DVZ noch tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld dat de taliban ook bij u thuis zijn langs geweest, zelfs al voor het overlijden van uw vader (CGVS2, p. 23). Dat de taliban vijf dagen na zijn overlijden nogmaals langs zouden zijn geweest, uw familie met de dood bedreigd zouden hebben en zelfs op uw huis hebben geschoten, heeft u ook pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud vermeld (CGVS2, p. 24). U geconfronteerd met de vaststelling dat u deze feiten nooit eerder vermeld heeft, stelde u het wel verteld te hebben, maar zou de tolk dit niet vertaald hebben (CGVS2, p. 26). Gelet op het neutrale karakter van de tolk en hij er geen enkele baad bij heeft om informatie niet te vertalen, kan deze verklaring de niet eerder vermelde vervolgingsfeiten niet rechtvaardigen. Het niet eerder vermelden van deze gebeurtenissen wijst eerder op een voorgehouden asielrelaas, waar u gaandeweg aanpassingen en toevoegingen aan heeft gedaan. Dit maakt dan ook dat aan de vervolging van u en uw beweerd familie geen enkel geloof kan worden gehecht."*

Verzoeker betoogt dat de talloze documenten die hij heeft overhandigd juist een indicatie zijn van het feit dat verzoekers asielrelaas met de werkelijkheid overeenstemt. Het CGSV houdt hier klaarblijkelijk onvoldoende rekening mee. Het CGVS stelt daarentegen dat documenten slechts bewijswaarde zouden hebben indien ze gepaard zouden gaan met geloofwaardige verklaringen. Door deze stellingname van het CGVS toont het CGVS dan ook overduidelijk aan dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met (het geheel van) verzoekers documenten.

De Raad volgt het oordeel van verweerder: *"Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is"* en sluit zich aan bij volgend motief: *"De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De kopie van uw Engelstalige taskara, het overlijdensboekje van uw vader voor uw moeder en de bankkaart van uw vader werden reeds besproken. De vier bankkaarten, twee politiebades, de taskara, de 41 werkdocumenten en 45 werkfoto's van uw beweerd broer S. (...) werden reeds besproken. De taskara, de politiebade en New Kabulbankkaart, het certificaat, het aanmeldingsformulier, de twee werkfoto's en de drie documenten met betrekking tot de tewerkstelling van uw beweerd broer F. (...) werden reeds besproken. Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is."*

De Raad wijst erop dat verzoeker de overige pertinente motieven, die steun vinden in het dossier, ongemoeid laat. De Raad bevestigt de slotconclusie van verweerder: *"Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat*

de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.”

De Raad stelt vast dat de vaststellingen van het CGVS steun vinden in het administratieve dossier. Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken. Er dient te worden benadrukt dat verzoekers uitleg geen afbreuk doet aan de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij het CGVS. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summieri post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van februari 2024 en EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een dorp waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij een praktiserende moslim is en dat hij minder dan vier jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. Het feit dat hij werkt en alcohol drinkt wijst niet op een specifiek risicoprofiel. In de beslissing wordt terecht gesteld:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke."

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij wordt vervolgd door de taliban of een andere actor of het risico loopt om te worden vervolgd.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Allereerst moet worden gesteld dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Daar zijn asielaanvragen ongeloofwaardig werd bevonden kan hij ook niet nuttig naar dit relaas verwijzen met het oog op de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus.

Verder moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Panjshir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land dienstig zijn. Verzoeker is een man, hij is niet afkomstig uit de provincie Panjshir en gaf nooit aan te behoren tot een etnische of religieuze minderheidsgroep. Er wordt ook niet aangetoond dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende verzoekers betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat hij aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangharar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan, november 2024, en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Verzoekers standpunt dat uit oudere cijfers nog geen conclusies kunnen worden getrokken wijzigt hier niets aan. Tevens kan nog worden geduid dat de UNAMA in juni 2023 nog een nieuw verslag heeft uitgebracht, waarin ook wordt geconcludeerd dat het aantal burgerdoden in Afghanistan significant is gedaald sinds de machtsovername door de taliban (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, 15 August 2021 – 30 May 2023, blz. 12). In dit verslag wordt er eveneens op gewezen dat slachtoffers meestal vielen bij aanslagen die waren gericht tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel. Soortgelijke inlichtingen kunnen worden teruggevonden in andere recente verslagen (EUAA Afghanistan: Country Focus, november 2024). Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad merkt op dat verzoeker meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker zet hierbij, met verwijzing naar tal van documenten, de socio-economische situatie in Afghanistan uiteen en stelt te vrezen dat hij bij een terugkeer naar dat land in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zal kunnen voorzien. Hij betoogt dat de verergering van de socio-economische toestand in Afghanistan is veroorzaakt door de gedragingen van de nieuwe taliban-regering.

Dat de minder goede socio-economische situatie in Afghanistan, na de machtsovername door de taliban, in augustus 2021, nog verder is verslechterd wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad, dat geen precedentswaarde heeft, leidt niet tot een ander besluit.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het leven onder talibanbewind en de talrijke mensenrechtenschendingen, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangharar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan november 2024) blijkt dat burgers in deze provincie actueel geen ernstig risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De uitvoerige uiteenzetting van verzoeker, waarbij hij ook verwijst naar minder recente informatie, naar de situatie in andere provincies en naar doelgerichte aanslagen, laat de Raad niet toe tot een ander besluit te komen. Gezien de informatie in het rechtsplegingsdossier kan verzoeker ook niet worden bijgetreden in zijn standpunt dat er geen deugdelijke doorstroming van objectieve informatie meer is aangaande de situatie in Afghanistan, dat een analyse van de veiligheidssituatie dus niet mogelijk is en dat niet kan worden geoordeeld dat de situatie is verbeterd.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend vijftwintig door:

M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC